

Tovább fokozható a búza termésátlaga

Tanácskozás Szegeden Csongrád megye búzatermesztésének jövőjéről

A Hazafias Népfrent Csongrád megyei bizottságának kezdeményezésére a megye búzatermesztésének helyzetéről és jövőjéről tanácskoztak tegnap Szegeden, a Dél-alföldi Mezőgazdasági Kísérleti Intézet központjában. Városi és községi népfrentbizottsági titkárok vettek részt a tanácskozáson, ahol megjelent Katona Sándor országgyűlési képviselő, a Hazafias Népfrent Csongrád megyei bizottságának titkára is. Dr. Förgeteg Sándor, az intézet igazgatója megnyitotta a tanácskozást.

Amelyet eddig kifejtettek a mezőgazdaság fejlesztésének érdekében. Ezt követően dr. Erdei Péter, az intézet osztályvezetője tartott nagy érdeklődéssel kísért előadást megyénk búzatermesztéséről. Hangsúlyozta, hogy ezt a termelési feladatot nem lehet elszigetelten vizsgálni, hanem

összefüggésben kell tárgyalni egyrészt az országot, másrészt a KGST tagállamok hasonló feladataival. A továbbiakban arról beszélt dr. Erdei Péter, hogy minden ország saját lehetőségeinek maximális kihasználása mellett a KGST-be tartozó országok között

célzerű lenne növelni a nemzetközi munkamegosztást is a gabona probléma megoldása végett.

További gyors növekedést lehetne elérni azzal is, hogy valamennyi szocialista ország maximálisan fejlesztené — éghajlati viszonyai figyelembevételével — a legelőnyösebben fizető gabonafélék termelését.

— Meggyőződésünk — hangoztatta az előadó —, hogy csupán a jelenleg köztermesztésben levő gabonafajtákkal és az agrotechnikával

el tudjuk érni országosan a hektáronkénti 21—22 métermázás átlagot az eddiginél nagyobb befektetés nélkül.

Az elmúlt három-négy évhez viszonyítva az ideai terméskilátások nagyon jók. A kedvező időjárásnak kívül ez annak is tulajdonítható, hogy megfelelő volt a talajelőkészítés, idejében történt a vetés, majd a növényápolás.

Legfontosabb teendő most az aratásra és a tárolásra való alapos felkészülés. Csongrád megye búzatermesztésének feladatairól a közvetkezőket mondotta dr. Erdei Péter:

— Cél szerűnek tartjuk jövőre is a Bezostája I vetésterületének érintetlenül hagyása mellett növelni a Fertődi 293-as fajta vetésterületét, az egyéb külföldi fajták és a bányai 1201-es fajta rováására. A Bezostája I vetésterületének növelését azért nem tartjuk cél szerű-

nek, mert nincsenek meg a kellő természeti feltételei.

Tovább kell növelni az egy holdra jutó műtrágya mennyiségét.

A harmadik tényező pedig az agrotechnika fokozottabb alkalmazása.

Dr. Lelley János, tudományos főmunkatárs, a Dél-alföldi Mezőgazdasági Kísérleti Intézet kizombori búzanevelő telepének vezetője az új búzafajták nemesítéséről tartott tájékoztatót. Hangsúlyozta, hogy a jelenleg köztermesztésben levő gabonafajták mellett a terméskilátások egyenlítő fajtákat kell kikerlelni. Ezeknek ellenállónak kell lenniük a betegségekkel szemben, s az új fajták nagyobb termésre is serkenthetők.

— Számíthatunk rá — mondotta —, hogy 5—6 év múlva Csongrád megyében is vetünk hibrid búzafajtát,

sőt, a mi szélsőséges éghajlatunk kedvezővé teszi majd ennek a fajtának a meghonosítását. A kutatás egyelőre a jövőnek dolgozik, a jelenlegi nemesítési munka viszont az intenzív fajták további terméseredményeinek megjavítását szorgalmazza.

A nagy érdeklődéssel kísért tanácskozást üzemeltető tanácskozás után a résztvevők megtekintették az intézet őrhalmi és kizombori gazdaságában folyó kísérleti munkát.

Henrik Czyz lengyel karmester látogatása a szabadterin

(Somogyiné felv.)

Henrik Czyz, a szabadterei játékok egyik idei legjelentősebb produkciójának, Honegger: Johanna a máglyán című drámai oratóriumának karmestere, rövid látogatásra Szegedre érkezett és a játékok vezetőinek társaságában tegnap délben megtekintette a színpadot és a nézőteret. Képünkön (balról jobbra) Tari János, Bakó József, Henrik Czyz és Papp Gyula.

Tegnap délelőtt a szabadterei igazgatóságáról telefonáltak a szerkesztőségbe.

— Henrik Czyz van itt. Délelőtt tanácskozáson vett részt, utána a Dóm terere látogat. Holnap már Pesten lesz.

Mire a szabadterei irodába értem, már javában tartott a megbeszélés. A játékok vezetői, Papp Gyula, a városi tanács vb elnökhelyettese, a fesztivál intéző bizottság elnöke, Tari János, a játékok igazgatója, Bakó József műszaki vezető, Gács György, az idegenforgalmi hivatal vezetője és természetesen a lengyel vendég, Henrik Czyz már javában tárgyalt a próbarendről.

Henrik Czyz kezében kis naptár. Abba jegyez mindent. A legjelentősebb részletkérdéseket írást is érdeklődik. Az összeállított program nagyon szoros. Július 12-től, amikor a Johanna a máglyán bemutatójának előkészítése megkezdődik, a karmesternek szinte minden percét foglalt. Tari János meg is jegyzi:

— Gondolni kellene a tisztai fűdésre is.

— Majd a bemutató után — mondta a lengyel vendég.

Henrik Czyz egyébként negyven éves. De jóval fiatalabbnak látszik. Alacsony, sovány férfi. A krakkói zene-művészeti főiskolán tanít és Varsóban lakik. Vezetett már Franciaországban, Angliában, a Szovjetunióban, Csehszlovákiában és nálunk Magyarországon, Budapestben is. Honegger műveit nagyon szereti és nagyon sokszor dirigálta.

— A Johannát is?

— Azt még soha — mondja. — Nemcsak a szabadterin lesz újdonság tehát e mű, hanem ilyen tekintetben számomra is. Egyébként az oratórium az én legkedvesebb műfajom. A zenetörténet nagy oratóriumait már szinte mind vezényeltem.

Mi a véleménye arról, hogy a Johanna előadásában balletkar is közreműködik?

— Szerintem ez a zenei színháznak egyik új lehetősége, a tálmácsolás új for-

mája. Érdekes, modern megoldás.

A megbeszélés után kilátogattunk a Dóm tere. A lengyel karmester először látja a teret, a hatalmas színpadot, az óriási nézőteret, a templomot. Tari János mindent részletesen bemutat, elmagyaráz. A vendéget valószínűleg lenyűgözik az óriási méretek.

— Csodálatos színház ez — mondja a nézőter legmagasabb pontján, ahonnan az egész teret látjuk. Elragadtatása őszinte. — Egy ilyen hatalmas színháznak nagyon fontos feladatai vannak — folytatja tovább. — Az egyszerű emberek nagy tömegeihez viszi közel a művészet nagy alkotásait. Az ember azt hinné, hogy a mi korunkban csak a sport számára építenek ilyen hatalmas létesítményeket. Csodálatos, hogy ez az óriási szegedi létesítmény a művészetet. Rendkívül nagy megtiszteltetés számomra, hogy közreműködhetek a szegedi szabadterei munkájában.

Ökrös László

A szellem egészséges formálásaért

Hazánkban is két egymással összefüggő kérdés: a gazdaság-szervező munka és az ideológiai tevékenység. A kettőt egymástól elválasztani azért nem lehet, mert szerves egységet jelent, kifejezi azt az igényt, hogy a szocialista társadalomban az alapok lerakása után a szocializmus teljes megvalósítása, a gazdasági kérdések megoldásán múlik. De csak az esetben történhet ez egészségesen, ha egyben a társadalom gondolkodásmódjában is messze menő változások következnek be.

Ezért az osztályharcnak e két alapkérdését párt- és közéletünkben egyformán kell ismerni, érteni és ennél fogva érvényesíteni. Előfordul, hogy helyenként ezt az egységes szemléletet — amelynek megteremtése egyébként igen nehéz — a napi gyakorlat megbontja, s ilyenkor a gazdasági kérdések megoldásában látnak a funkcionáriusok, vezetők, dolgozó emberek mindent, vagy pedig az ideológiai kérdések tisztázásában, a marxista eszmék terjesztésében látják megoldottnak napjaink problémáját.

Ennek a szellemi és a gyakorlati lecsapódását nagyon sok tény mutatja. Egyek között az is, hogy rendkívül nagy érdeklődés nyilvánul meg szakkérdések, szakmai tanulás iránt, ami önmagában véve igen helyes. Szegeden emberek ezrei tanulnak különböző technikumokban, szaktanfolyamokon, szakmunkásképző tanfolyamokon, hogy tudásukkal gyarapítsák a szocialista gazdaságot. Másrészt, egyszerűbben, jobban dolgoznak, alkotni vágyó erőket célirányosan hasznosítják szocialista gazdaságunk gyarapodásának érdekében. Ezt üdvözlölni kell, és minden rendelkezésre álló eszközzel tovább kell bővíteni.

Bájt csak az okoz, ha ez egyoldalú végletbe csap át, és állami, társadalmi szerveknél is jelentkezni kezd a tendenciózus felfogás, hogy a szakmai tanulás a »dolgok rendje«, s az ideológiai, politikai értekezés nem is olyan fontos. Ahol ilyen felfogás keletkezik, ott érthetően a szocialista társadalmi rend világnézete — a marxizmus — leninizmus — nem kapja meg az őt megillető helyet. Pedig a szocializmus teljes megvalósításában ez éppen olyan alapkérdés, mint az előbbi.

Figyelemreméltó ebből a szempontból a pártoktatás. Szegeden tizenhátezeren tanultak az elmúlt évben pártoktatásban és ez a szám mutatja az bizonyítékát annak, hogy a funkcionáriusok, társadalmi aktíviszták, tömegszervezetek vezetői jól értik e kettős feladatot: a gazdasági építőmunka és a tudatformálás összefüggő napi munkánkban realizálódó egységét. Az 1962—63-as tanévben 13 000-en vettek részt az ideológiai képzésben, a múlt évadban pedig mint látható — háromszézzel többen. Az is igaz, hogy nemcsak a párt tanfolyamain és iskoláin lehet tanulni, megérteni a marxista ideológiát, hanem egyetemeken, főiskolákon is, ahol rendszeres ideológiai képzés folyik, középiskoláinkban pedig marxista—leninista szellemben képzik a tankönyvből tanulnak a diákok.

Mégis érdemes figyelmet szentelni annak, hogy a pártoktatáson belül az utóbbi időben csökkent a szervezett oktatás iránti érdeklődés. Holott ebben a keretben lehet megismerkedni olyan elméleti, világnézeti kérdésekkel, amelyek szükségesek ahhoz, hogy valaki önmagáról, az általános műveltséggel járó bizonyítványt kiállíthassa. Azt hiszem, az semmiképpen sem szorul bizonyításra, hogy ma az általános műveltség szerves részét az ideológiai tájékozottság adja. Nem mondhatjuk el magáról a vegyész vagy a fizikus sem, hogy művelt ember, ha nem képes világnézeti alapon megérteni az országok, földrészek, a világ különböző tájain lejárolt események összefüggéseit, éppen azért, mert nincs megfelelő alapismerete ahhoz, hogy megértse. Ilyen embereknel és ilyen esetekben nem megoldás az, hogy különböző előadások propaganda fórumokon vesznek részt, mert egy-egy előadáscsoport nem ad kellő alapot a világnézeti ismeret megfelelő gyarapodásához. Ezért az előadásos propaganda irányában jelentkező eltérést nem lehet egészségesnek tekinteni a szervezett, alaposabb propagandaformák látogatottságának a rovására.

Jellegzetes tünet, hogy az utóbbi években a pártpropaganda iránti érdeklődés a párt-alapszervezetekben és tömegszervezetekben enyhe tendenciával jelentkező csökkenést mutat. Ez fejeződik ki abban is, hogy a párttagok aránya a párt politikáját szívvel-lélekkel támogató pártönkivüliek felé tolódik, vagyis az oktatásban résztvevő pártönkivüliek száma erőteljesen gyarapszik, amíg a kommunizisták száma nem mutat ilyen ütemű fejlődést. Pártszervezeteink számára ez feltétlenül figyelembe veendő körülmény, s a következő oktatási év munkájában — ha nem is gyökeres változással —, de feltétlenül korrigálást igényel ez a jelenség. Hasonlóképpen bizonyos furcsaság jelentkezik: az utóbbi egy-két évben csökkent a pártpropagandában a kétkezi munkás- és paraszthallgatók számaránya. Ez azért fontos,

mert nagyüzemeink pártbizottságai és pártalapszervezetei ebben érintettek, vagyis míg teljes energiával küzdenek a szocializmus építésében jelentkező gazdasági feladatok megoldásáért, nem mindegy, fordítanak ugyanilyen energiát az ideológiai területre. Pedig nagyon jól kell tudniok, hogy a kettő együtt jelenti a teljes sikert.

Nem lehet ma már úgy előkészíteni a pártoktatási formákat, mint azelőtt 5—6 évvel, vagy akár csak 1—2 esztendővel. Sokkal nagyobb tényező ez esetben az a nevelő tevékenység, amelylyel biztosítják az oktatási formákra jelentkezők számát, s az, hogy valóban a legalkalmasabb emberek kerüljenek a párt különböző oktatási formáira. Sehol sem készíthető elő adminisztratív módon a pártpropaganda. Csakis átgondolt tervszerű szervező és körültekintő pedagógiai, agitativ munka alkalmas erre. Nem kampányfeladatról van tehát szó, amely két napig tart, hanem a pártban a pártoktatási év lezárásától az új évad megindulásáig, három hónapos előkészítő munkáról beszélünk. Azok a pártmunkások, akik jól értik a gazdasági építés megoldásának és az ideológiai front nagy munkájának szerves egységét, azok képesek arra, hogy megfelelő teret és időt szenteljenek a pártban az ideológiai tevékenység alapos szervezeti és pedagógiai előkészítésének is.

Összintén szólva egy-egy üzemi pártmunkájának értékét, gyakorlati jelentőségét az ideológiai kérdésekkel való foglalkozás is tükrözi, jelen esetben a pártpropagandatevékenység előkészítése és gyakorlati megoldása az adott üzemben, intézményben.

Gyakorlat, hogy a vezető funkcionáriusok nem vesznek részt a párt ideológiai tevékenységében, azzal a jelszavall, hogy lekötött őket a gazdasági élet. Senki nem akarja vitatni a beosztásukkal járó felelősséget, sok időt és energiát igénylő munkájuk szinte alig mérhető fontosságát, de ők sem gondolhatják azt, hogy az egyoldalúvá válás veszélyének így nincsenek kitéve. Egysíkú érdeklődési körük, egysíkú gazdasági szakemberré teszik őket, s erre sem a gazdasági életnek, sem maguknak személyesen nincs szükségük, hiszen minden egyoldalúság ártalmas és veszélyes is lehet egy bizonyos ponton túl. Ettől a veszélytől csak úgy óvhatják meg magukat, ha olyan intenzitással és érdeklődéssel fordulnak az ideológiai front felé, mint ahogyan éveikkel ezelőtt tették.

Nagyon időszerűnek tartom a Csongrád megyei pártbizottság határozatát, amelyben kötelezi a megye összes pártbizottságainak vezető funkcionáriusait arra, hogy propagandamunkát végezzenek, megfelelő szinten hirdessék a kor világnézetét, a marxizmust. Ez az állásfoglalás, megitélésem szerint, abból indul ki, hogy évezredek óta minden társadalomban (a ki-számányoló társadalmakat is értem) — teljes energiával és erővel hirdették világnézetüket, s ezt valamirevaló funkcionáriusnak nemcsak kötelezővé tették, hanem elsőrendű alkalmassági bizonyítványnak tekintették. Az ideológia minden társadalomban elsőrendű szerepet játszik. Százszorosan érvényes ez a mi világnézetünkre, a munkásszótály ideológiájára, amely minden eddigivel szemben igazságosabb, tisztességesebb társadalmi és gazdasági berendezkedés koreszmájának az alapját jelenti. Nem lehet egészségesnek tekinteni, ha különböző beosztású vezetők távol tartják magukat attól az ideológiai küzdelemtől, amely ma világméretben folyik, és most már olyan vetülete is van, hogy alig látunk vezetőket propagandistaként dolgozni, vagy pártiskolán részt venni, holott a szűklátókörűségtől, a praktikizmustól egyedül a friss, élénk ideológiai érdeklődés és tevékenység mentheti meg az embereket. Ezért amikor az 1964—1965. évad előkészítésén munkálkodunk, akkor nemcsak a szűken vett pártoktatásról beszélünk, hanem ideológiai munkánk egyik legnagyobb frontjáról: világnézetünk terjesztéséről, tanításáról. Ebben elsőrendű szerep illeti a kommunizistákat, a termelőmunkában foglalkozó munkásokat, a kvalifikált értelmiséget és talán a legjelentősebben a társadalom minden vezető funkcionáriusát, akár gazdasági, társadalmi, államigazgatási teendőköt lát el.

Ebben meg is határoztuk a következő pártoktatási évad előkészítésének fő jellegzetességét: az előkészítés valamennyiünk feladata, nem szóban, hanem effektív tettekben is.

Számítunk munkánkban a párttagságra, a politikánkat és eszménket támogató pártönkivül munkásokra, parasztokra, értelmiségiekre, számítunk vezető kádereinkre, mert a gazdasági kérdések megoldását és az ideológiai fronton folyó nehézküzdelmet ők végzik. A kettőt együtt, mert ez jelenti a szocializmus megvalósításáért folyó küzdelem tevékenységét, helyesebben egységet.

RUDAS LÁSZLÓ

Péntek, 1964. június 12. DÉL-MAGYARORSZÁG 3